

Publicerad 2008-01-10 23:44 av palle

KronJuvel

Bär din krona, du skogsprinsessa i tiden
strålgans från ovan, livgivande.. upplyftande,
du unikum så vackert sommarklädd

I min mantel bär jag evigheten komprimerad, och längtan
efter att vingar ska vecklas ut, ser i ögonvrån havet storma
vet dock att det har ett slut...

när allt stillats endast en krusning röjer din närvaro
molnen kastar kvastar av ljus från evighetens bakgård
och bitar av kosmos sprids igenom spruckna tidevarv
samtidigt vandrar fåglarna in och ut i naket törnesnår
dom är stora i sin prakt, trots att dom brukar kallas små..
och jag är barnet, som du bär i din hand...

ett Kors är rest högt över hav och land...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren palle med Poeter.se id #11919 innehar upphovsrätten